

РЕШЕНИЕ

№ 7764

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9465** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. Л. И. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място], [улица][жилищен адрес] чрез адв.Т. Р. със съдебен адрес – [населено място], кв.С., [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-210/02.09.2021г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-1246 от 13.08.2021г. на И. И. срещу Разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, тъй като не става ясно, защо стажът от осигурителят [фирма] за периода 01.04.2014г. до 08.05.2015г. е бил зачетен грешно от първа категория труд. Не се съдържат мотиви за недобросъвестно поведение на жалбоподателя. В тази връзка, моли решението да бъде отменено. В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Р., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление с вх. № 3005753/25.09.2007 г. жалбоподателят е поискал да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представил документи

за осигурителен стаж за преценка правото на пенсия, включително следните документи:

- Удостоверение обр. УП-3 № 522/03.02.2005 г., издаден от [фирма] в ликвидация, за длъжността „леар“ за периода 28.11.1973 г.-31.03.1976 г. или 02 години, 04 месеца и 03 дни - първа категория труд;

- Удостоверение обр. УП-3 № 092/07.02.2005 г., издаден от ”Прецизно леене” АД, за периодите: 01.04.1976 г. -31.12.1978 г. и за 01.01.1979 г.-10.03.1980 г. или общо за 03 години, 11 месеца и 10 дни - първа категория труд;

- Удостоверение обр. У11-3 № 142/12.06.2007 г., издаден от ’Б. К.’ АД за периода: 20.02.1995 г. -29.09.2003 г., от който стаж за длъжността „леар“ - периода от 20.02.1995 г. до 01.01.2000 г. - първа категория труд /остатъка от периода 01.01.2000 г. до 29.09.2003 г. е втора категория труд/ или 04 години. 10 месеца и 10 дни.

С оглед представени към заявлението документи в описа на осигурителния стаж пенсионния орган е определил, че общия осигурителен стаж от първа категория труд е в размер на 11 години, 01 месец и 23 дни.

С Разпореждане № [ЕГН] от 10.10.2007 г. на Ръководител „ПО”, считано от 11.06.2007 г. на основание §4, ал. 1 от ПЗР на КСО е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя при зачетен осигурителен стаж: от първа категория труд -11 г. 03 м. и 23 дни, от втора категория труд 19 г., 08 месеца и 10 дни от трета категория труд - 03 г. 06 м. и 27 дни и общ осигурителен стаж, превърнат по реда на чл. 104 от КСО - 47 г., 00 м. и 18 дни. Пенсията е отпусната в минимален размер съгласно чл. 70, ал. 7 от КСО до отстраняване на несъответствията между представени документи за пенсиониране и информацията в персоналия регистър. С последващо разпореждане № [ЕГН] от 30.05.2008 г. е изменена отпусната пенсия, чийто размер е определен съгласно чл. 70. ал. 1 от КСО - 197.67 лева. при зачетен общ осигурителен стаж превърнат по реда на чл. 104 от КСО - 47 г., 00 м. и 18 дни, от който - първа категория труд - 11 г., 03 м. и 23 дни и индивидуален коефициент - 1,144.

В случая при постановяване на първоначалното разпореждане от 10.10.2007 г. с което е отпусната личната пенсия на жалбоподателя е допусната очевидна фактическа грешка при пренасяне на осигурителния стаж от първа категория труд, включен в описа на осигурителния стаж и съответно вписаните представените документи при депозиране на заявлението, установяващи същия - от правилния размер 11 години, 01 месец и 23 дни, в погрешно вписания в разпореждането зачетен стаж от първа категория труд - на 11 г., 03 м. и 23 дни.

Допусната очевидна фактическа грешка при изписването на зачетения осигурителен стаж от първа категория труд с първоначалното разпореждане от 10.10.2007 г., е два месеца повече от правилния осигурителен стаж, съгласно цитираните по-горе представените удостоверителни документите за стаж, като посочената грешка се приповтаря и в последвалите разпореждания за изменение, преизчисляване и осъвременяване на пенсията, която е довела до определяне на пенсията в неправилен размер.

В тази връзка е издадено разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г. на длъжностното лице по ’ПО”, с което е поправено разпореждане от 10.10.2007 г. относно грешно зачетен осигурителен стаж от първа категория труд, с оглед на което личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б ”д” от КСО. считано от датата на отпускането й -11.06.2007 г. Със същото

разпореждане е изменена отпуснатата пенсия, считано от 13.05.2015г. във връзка с получен сигнал от контролните органи на Дирекция“ Краткосрочни плащания и контрол“ за заличени данни за осигурителен стаж и доход, неоснователно подадени от [фирма] за жалбоподателя за периода 01.04.2014г. до 08.05.2015г.

Жалбоподателят е оспорил в цялост Разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г на длъжностно лице по ПО, като с Решение 2153-21-210/02.09.2021г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, жалбата му е оставена без уважение.

В съдебно заседание е приета административната преписка, като допълнително от ответника са ангажирани доказателства за компетентността на органа, издал оспореното разпореждане.От жалбоподателя не са ангажирани доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Решението е връчено на жалбоподателя чрез адв.Р. на 09.09.2021г., видно от приложеното на л. 119 от делото известие за доставяне, а жалбата до АССГ е депозирана на 23.09.2021г. /лист 6 от делото/. Жалбата е подадена в 14-дневния срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което същата се явява допустима и следва да бъде разгледана. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. “а“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. Ето защо, настоящият състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, като е спазено изискването за форма и съдържание. Изложени са в достатъчна степен мотиви, от които да може да се направи извод, защо жалбата е приета за неоснователна. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Потвърденото с оспореното решение Разпореждане № [ЕГН]/47/ от 25.06.2021г на Ръководителя на пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С. –град, също е издадено от компетентен орган съгласно приетите в съдебното производство Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на Директора на ТП на НОИ С. –град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ.

Не се констатира процесуални нарушения от категорията на съществените, ограничаващи процесуалните права на жалбоподателя.

По материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

Съгласно чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, в случай, че пенсията е

определена в неправилен размер.

Разпоредбата на чл. 98, ал. 3 от КСО определя, че очевидните фактически грешки в разпорежданията по ал. 1 и 2 се поправят от органа, който ги е постановил. Поправката има действие от деня на отпускането, изменянето, осъвременяването, спирането, възобновяването, прекратяването или възстановяването на пенсията.

Очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната действителна воля на решаващия орган и нейното външно изразяване в постановения акт. В тази връзка, поправянето на последния не се явява изменение на първоначалната воля, а е премахване на несъответствието между формираната воля досежно решаването на конкретния случай и нейното обективизиране в разпоредителната част на акта. При производството по отстраняване на очевидна фактическа грешка се дава възможност на самия орган да отстрани порока, което е свързано с принципа за бързина и процесуална икономия, присъщи на административния процес във всичките му фази /допълнителен арг. чл. 62. ад.2 от АПК/

В конкретния случай длъжностното лице по „ПО” е осъществило поправката на очевидната фактическа грешка с обжалваното разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г. по реда на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. ”д” от КСО, т.к. поради допуснатата такава, пенсията е била определена в неправилен размер, при неточно пренесен размер на стажа и съответно неправилно определен индивидуален коефициент.

Жалбоподателят не ангажира доказателства, относно обстоятелството, че осигурителният му стаж от първа категория труд е в размер - на 11 г., 03 м. и 23 дни. Отделно от това, в оспореното решение са изложени последователно подробни мотиви, относно допуснатата очевидна фактическа грешка, акта, в който е допусната и в какво се състои същата.

Жалбата, в частта и срещу решението, с което е потвърдено оспореното разпореждане, с което е изменена отпуснатата пенсия, считано от 13.05.2015 г. в резултат на заличени данни за осигурителен стаж и доход, подадени от [фирма] за жалбоподателя за периода от 01.04.2014 г. до 08.05.2015 г., също е неоснователна.

Със заявление вх. № МП-58839/13.05.2015г. жалбоподателят И. Л. И. е поискал преизчисляване на пенсията на основание чл. 102 от КСО за осигурителен стаж, придобит след пенсионирането, за периода от 25.06.2012 г. до 08.05.2015 г. при [фирма]. С разпореждане № [ЕГН] от 08.06.2015 г. на Ръководител „ПО“ на основание чл. 21. ал. 1 от НПОС, считано от датата на подаденото заявление за преизчисляване - 13.05.2015 г., същата е изменена с допълнително зачетения осигурителен стаж от трета категория труд - 05 години, 05 месеца и 06 дни или общ осигурителен стаж - 48 години, 10 месеца и 27 дни. С влязлото в сила разпореждане от 08.06.2015г. е постановено, периода от 01.01.2014 г. до 31.03.2014 г. да не се зачита за осигурителен стаж т.к. за същия период в регистъра на осигурените лица липсват данни.

Осъществен е последващ контрол, относно изплатени обезщетения и помощи от ДОО от контролните органи на НОИ по отношение на [фирма]” Е., ЕИК[ЕИК]. В хода на проверката не са представени доказателства и установени данни за реално осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството, съответно за реално извършвана трудова дейност от лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ и данни за осигурителен стаж и доход по чл. 5, ал. 4 от КСО. След извършената проверка на осигурителя [фирма] е издаден Констативен протокол № КВ-5-21-00577056/11.06.2019г. /лист 108 от делото/ и задължителни предписания №

ЗД-1-21- 00577052/11.06.2019 г. и ЗИ-1-21-00984962/11,06.2019 г./лист 109 и 110 от делото/ за заличаване на подадените без правно основание данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за лицата чрез дружеството за периода м.04.2014 г. - м.06.2017 г. вкл., през който осигурителят не е извършвал дейността, за която с лицата са сключени трудови договори /съгласно подадените уведомления по чл.62. ад.5 от КТ/, включително и за жалбоподателя И. Л. И. за периода от 01.04.2014 г, до 08.05.2015 г.

Във връзка с извършеното заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО чрез [фирма], ЕИК[ЕИК], служебно е преразгледано постановеното разпореждане от 08.06.2015 г., с което е изменена отпуснатата пенсия на И. Л. И. с включване на зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход от [фирма] по заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. Длъжностното лице по пенсионно осигуряване е изключило при определяне размера на пенсията на осигурителния стаж и доход на лицето от [фирма], зачетен при преизчисляването на пенсията към 13.05.2015г.

С Разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г. на длъжностното лице по "ПО", е изменено разпореждането от 08.06.2015г., считано от датата на преизчисляването на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на И. Л. И. - 13.05.2015 г. по актуалните данни в Р. на НОИ след заличаването на неоснователно подадените данни от [фирма] при зачетен осигурителен стаж от първа категория труд - 11 г., 01 м. и 23 дни от втора категория труд 19 г.08 м. и 10 дни, от трета категория труд - 04 г.03 м. и 29 дни и общ осигурителен стаж, превърнат по реда на чл. 104 от КСО - 47 г. 06 м. и 10 дни.

В жалбата до АССГ е посочено, че не е доказано по отношение на И. И., последният да е проявил недоброръководно поведение и изобщо не е знаел и не е уведомен за извършената проверка по отношение на осигурителя му [фирма].

Следва да се отбележи, че административният орган няма нормативно установено задължение да уведомява осигурените лица при започване и извършване на проверки по отношение на техните осигурители. Отделно от това са неоснователни доводите, че не става ясно, поради какви причини, процесния стаж не е признат. В оспореното решение, подробно са изяснени всички факти и обстоятелства, относно липсата на данни за осъществявана стопанска дейност от [фирма], за което обстоятелство е изпратен и подробен доклад изх. №1006-21-13#32/28.02.2018г. до ДАНС, относно съмнения за злоупотреби с цел ползване на осигурителни права.

Отделно от това липсата на недоброръководно поведение на жалбоподателя не изключва приложението на чл.114 ал.2 т.2 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а. ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

С §1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и константната съдебна практика на ВАС. Шесто отд., напр.-Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС' по адм. д. № 9471/2020 г.. Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/20151.: Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.: Решение № 13914/20.11.2()14г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.: Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№9940/2014 г. и др.

Неоснователна и недоказана е претенцията на жалбоподателя, че е „осигурено лице“ по смисъла на закона и реално е полагал труд за процесния период в търговско дружество [фирма]. Видно от съдържанието на констативния протокол, приложен на лист 108 от делото, ТД на НАП-С. е уведолил органите на ТП на НОИ –С. град, че не е установено реално извършвана търговска дейност от дружеството.

Разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО определя, че добросъвестно подучените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, когато след, изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Предвид факта, че са заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, неоснователно подадени от [фирма] по отношение на И. Л. И. са налице нови данни по смисъла на чл. 114 ал. 2, т. 2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на получените суми и осигурителни плащания - надвзета пенсия и обосновават възстановяването им.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III–то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Л. И. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място], [улица][жилищен адрес] чрез адв.Т. Р. със съдебен адрес – [населено място], кв.С., [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-210/02.09.2021г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-1246 от 13.08.2021г. на И. И. срещу Разпореждане № [ЕГН]/47 от

25.06.2021г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

ОСЪЖДА И. Л. И. ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: